

Werk en (meerdere) kinderen

Marijke Visser

“Beste dames,

Via GAIA is ons gevraagd mee te doen met een enquête over de motieven van hoogopgeleide vrouwen om door te blijven werken na de geboorte van hun eerste kind. In het loopbaanonderzoek is hier niet naar gekeken. Wel is gekeken naar deeltijdwerk en zorg. De aardwetenschappers werken vaker in deeltijd dan hun mannelijke collega's, maar blijven grotendeels 32 uur of meer werken.

NIMF'en met kinderen, willen jullie bijgevoegde enquête invullen? Het duurt ongeveer 10 minuten.”

Deze oproep stond enige weken geleden op de NIMF-emaillijst. Hierna ontstond een emaildiscussie zowel op de NIMF- als de betavrouw-lijst over de combinatie van werk en zorg voor meer dan één kind. Het algemene beeld was dat één kind prima te doen was, maar dat het twee of meer kinderen toch wel moeilijk kan zijn. Alhoewel, een echte discussie werd het niet omdat de meeste vrouwen het eens waren. Hier een samenvatting van de hoofdpunten.

☐ 32 uur werken per week is geen belemmering voor je carrière, minder wel.

Vier dagen werken wordt nauwelijks als deeltijdwerk gezien en vormt dus geen belemmering voor je carrière. Maar als je minder dan vier dagen op je werk komt lijkt je al gauw onbereikbaar. Kortom, als je een carrière wilt moet je zorg combineren met minstens vier dagen werk.

☐ Als je één kind hebt zijn zorg en werk nog wel te combineren, met meer kinderen wordt het een stuk moeilijker vooral als ze veel in leeftijd verschillen.

Eén kind naar school brengen en ophalen is nog wel te regelen, maar twee kinderen op verschillende locaties (crèche en school) brengen en halen is veel meer geregeld.

☐ Als de kinderen groter worden en naar school gaan wordt de combinatie werk en zorg niet makkelijker.

Schooltijden zijn anders dan crèchetijden dus heb je aanvullende opvang nodig. Verder hebben scholen veel vrije dagen (vakantie en studiedagen). Als kinderen ouder worden gaan ze naar zwembad, muziekles, sporten e.d. Wie brengt ze daar naartoe?

☐ Naast arbeidsduur is ook de reistijd die je kwijt bent heel belangrijk.

De meeste tweeverdieners werken niet beiden in dezelfde plaats waar ze wonen. Dit betekent voor minstens één van de twee reistijd. Hoe combineer je dat met het strakke schema van halen en brengen?

☐ In normale omstandigheden is alles te regelen, maar er zit geen rek meer in het systeem: overwerken of werk meenemen kan niet. Je pleegt roofbouw.

Zolang alles volgens het strakke schema verloopt is er niets aan de hand, maar wordt er iemand ziek of gebeuren er andere onverwachte dingen dan gaat het mis. Je hebt in normale omstandigheden maar weinig "eigen" tijd over. Wanneer laad je je eigen accu op?

Later hebben we in mijn intervisiegroep ook nog over dit onderwerp gepraat. Ook hier geen heftige discussie, het algehele beeld van de emaildiscussie werd onderschreven. Maar, zo vroegen we ons af, is het verhaal dan echt zo negatief?

Allereerst is alles tijdelijk en kun je een aantal keuzes bewust maken. Tijdelijk minder werken om voor je kinderen te zorgen hoeft geen desastreuze gevolgen voor je carrière te hebben. En wil je die carrière eigenlijk wel, of wil je gewoon een leuke baan die je wel kan combineren met de zorg?

Meerdere kinderen houdt meer geregeld en een goede planning in, maar kinderen kunnen elkaar ook bezighouden. Daardoor heb je op momenten dat je het soms niet verwacht opeens even een uurtje voor jezelf. Alles wordt makkelijker naarmate de kinderen dichter in leeftijd op elkaar zitten. Tip uit de intervisiegroep van een ervaringsdeskundige: neem een tweeling (het eerste jaar is hectisch, daarna is het makkelijker dan twee kinderen die in leeftijd schelen)! Veel mensen denken dat alles makkelijker wordt op het moment dat kinderen naar school gaan. Dat is inderdaad niet zo. Gek genoeg zijn een hoop scholen nog niet aan werkende ouders gewend en worden vrije dagen of veranderende lestijden pas kort van te voren aangekondigd. Elke leeftijd heeft zijn eigen problemen en vraagt om aandacht. Kortom houd er rekening mee dat een kind altijd

tijd en zorg zal vragen al verandert de vorm van zorg en aandacht wel.

Reistijd is inderdaad lastig. Aan de andere kant kan reistijd ook een moment voor jezelf zijn. Even een boek in de trein, je eigen muziek in de auto of een lekker fietstochtje. Reistijd houdt namelijk wel in dat je een moment hebt om om te schakelen tussen werk en privé. Dat kan ook heel belangrijk zijn!

En tenslotte is het zo dat je alles netjes geregeld kan hebben, maar dat onverwachte gebeurtenissen bij iedereen roet in het eten gooien. Dat geldt echter ook voor mensen zonder kinderen: onze secretaresse was er laatst een dag niet omdat haar paard ziek was, en meestal is er begrip voor dat soort dingen. Maar als je kinderen hebt die veel ziek zijn of moeilijk slapen dan heeft dat zeker invloed op je eigen humeur en conditie. Veel rek zit er inderdaad niet in. Dus bouw momenten voor jezelf in. Neem je rust als je die nodig hebt. Ga er eens lekker tussenuit om je accu weer op te laden. Dat kan door een vaste vrije avond in de week te plannen (ja, het blijft plannen) of door zo af en toe een weekendje weg te gaan of een dag vrij te nemen en wat leuks voor jezelf te doen. Voel je dan niet schuldig. Iedereen vaart er wel bij als jij goed in je vel zit: zowel je werkgever als je huisgenoten!

Tot slot een anekdote waar ik de laatste tijd nog wel eens aan moet denken. Mijn moeder vertelde me dat ze vroeger eens een dag op de vier kinderen van mijn oom en tante had

gepast. Het was een grote chaos in hun huis en mijn tante zag het even niet meer zitten. Mijn oom had een volledige baan en mijn tante had gewerkt totdat de kinderen geboren werden. De keuze om huisvrouw te worden heeft ze nooit bewust gemaakt. Het liefst zou ze zijn blijven werken, maar eind jaren vijftig was daar nog geen sprake van. Mijn moeder had de kinderen dus meegenomen zodat mijn tante een dag het huis voor zich alleen had en eens lekker kon opruimen. Maar wat was mijn moeder verbaasd toen ze 's middags de kinderen terugbracht en het nog net zo'n chaos in huis was als eerst. Mijn tante was echter opgewekt. Ze zei: "ik heb de hele dag heerlijk kraaltjes zitten sorteren". Mijn moeder snapte dat niet. Ik wel. Het was mijn tantes manier om haar accu weer op te laden!